

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2566 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลิตเปลี่ยนการทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เมื่อสมาชิกฯ ครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระตุ่ถาม

(ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ ได้แจ้งเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมคือ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดฯ แต่งตั้งผู้ว่าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญสมาชิกฯ ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ โดยเลขาธิการฯ อ่านพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งผู้ว่าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ความว่า

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า ตามที่นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ได้เข้าบริหารประเทศ และแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 11 - 13 กันยายน 2566 และพรรคก้าวไกลซึ่งเป็นพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุด และสมาชิกมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้เลือกนายชัยธวัช ตุลาธน เป็นหัวหน้าพรรคแล้ว นั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 106 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง นายชัยธวัช ตุลาธน เป็นผู้ว่าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ประกาศ ณ วันที่ 17 ธันวาคม พุทธศักราช 2566 เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร

จากนั้น ประธานฯ ขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอขยายระยะเวลาของคณะกรรมการจัดการ ซึ่งยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมแต่เป็นเรื่องเร่งด่วนจึงขอนำเรื่องการขอขยายเวลาของคณะกรรมการ 4 คณะ เพื่อให้ที่ประชุมอนุมัติ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

1. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษากฎหมายและมาตรการควบคุมกำกับบุหรี่ปิไฟฟ้าในประเทศไทย ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปอีก 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม 2566 เป็นต้นไป

2. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาแนวทางการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐสถานบันเทิง ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปอีก 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม 2566 เป็นต้นไป

3. คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาและเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปอีก 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

4. คณะกรรมการการศึกษา ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย ออกไปอีก 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

ที่ประชุมเห็นชอบ

ต่อมา นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ได้ขอหารือประธานฯ เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ในช่วงต้นปี 2567 โดยได้มีการพูดคุยกับวิปรัฐบาลซึ่งวิปรัฐบาลแจ้งว่า ไม่ขัดข้องหากจะพิจารณาในสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนมกราคม 2567 จากเดิมที่ทางคณะรัฐมนตรีได้กำหนดการพิจารณาในวันที่ 3 มกราคม 2567 ทั้งนี้ สมาชิกฯ มีความกังวลว่าสมาชิกฯ จะมีระยะเวลาในการศึกษาร่างพระราชบัญญัติฯ น้อยเกินไป จึงขอหารือประธานฯ เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นไปอย่างรอบคอบและมีคุณภาพมากที่สุด

ประธานฯ กล่าวว่า จะมอบหมายให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง หรือร่วมกับกับผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร วิปรัฐบาล วิปฝ่ายค้าน และตัวแทนคณะรัฐมนตรีในรายละเอียดต่าง ๆ ต่อไป

จากนั้น ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

2.1 รับทราบรายงานการสร้างระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2565

เนื่องจากมีหนังสือแจ้งว่า ผู้แทนจากหน่วยงานติดภารกิจ จึงขอเลื่อนการชี้แจงรายงานออกไปในการประชุมครั้งต่อไปในช่วงเดือนมกราคม 2567

2.2 รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564 ของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

เนื่องจากมีหนังสือแจ้งว่า ผู้แทนจากหน่วยงานติดภารกิจ จึงขอเลื่อนการชี้แจงรายงาน ออกไปในการประชุมครั้งต่อไปในช่วงเดือนมกราคม 2567

2.3 รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามมาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 เพิ่มเติม พ.ศ. 2564 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2566 รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามมาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มเติม พ.ศ. 2564 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้เสนอ สภาผู้แทนราษฎรเพื่อรับทราบ

กระทรวงการคลังได้จัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 8 แห่ง พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มเติม พ.ศ. 2564 (พร.ก.กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม) ที่กำหนดให้ การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการกู้เงิน การเบิกจ่ายเงินกู้ การชำระหนี้ การรายงาน การกู้เงิน และการอื่นใดที่เกี่ยวกับการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ให้นำความในมาตรา 9 และมาตรา 10 แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและ สังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยความตามมาตรา 10 แห่ง พร.ก. กู้เงินโควิด-19 กำหนดให้ภายในหกสิบวันนับแต่ วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ที่กระทำ ในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ของการกู้เงิน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ รวมถึงผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะ ได้รับ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โรคโควิด-19) ซึ่งยังไม่ยุติลง คณะรัฐมนตรี ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศ หรือออกตราสารหนี้ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย มีมูลค่ารวมกันไม่เกิน 5 แสนล้านบาท โดยต้องลงนามในสัญญากู้เงินหรือออกตราสารหนี้ ภายในวันที่ 30 กันยายน 2565 และภายใต้กรอบ วงเงินและระยะเวลาดังกล่าว กระทรวงการคลังได้ลงนามในสัญญากู้เงินและออกตราสารหนี้แล้ว จำนวน รวม 5 แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 100 ของวงเงินกู้ตามพระราชกำหนด โดยเป็นการกู้เงิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 จำนวน 144,166.35 ล้านบาท และปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จำนวน 355,833.65 ล้านบาท แบ่งเป็น 1) ตั๋วสัญญาใช้เงิน จำนวน 381,567.65 ล้านบาท 2) สัญญากู้ยืมเงิน

จำนวน 20,000 ล้านบาท 3) พันธบัตรออมทรัพย์ จำนวน 30,000 ล้านบาท 4) พันธบัตรรัฐบาล จำนวน 55,000 ล้านบาท และ 5) เงินกู้ต่างประเทศ จำนวน 13,432.35 ล้านบาท

ณ วันสิ้นสุดปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนงานหรือโครงการตามที่คณะกรรมการกั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้เสนอ จำนวน 2,539 โครงการ โดยมีหน่วยงานที่ขอยกเลิกโครงการ จำนวน 172 โครงการ เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้ในช่วงที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คงเหลือโครงการที่ดำเนินการและใช้จ่ายเงินกู้ตาม พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม จำนวน 2,367 โครงการ วงเงินรวม 499,521.66 ล้านบาท ซึ่ง ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 หน่วยงานได้เบิกจ่ายเงินกู้แล้ว จำนวน 473,797.97 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 94.85 ของวงเงินอนุมัติ โดยมีโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 2,303 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 97.30 อยู่ระหว่างดำเนินงาน จำนวน 39 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.64 และอยู่ระหว่างขอยกเลิกการดำเนินโครงการ จำนวน 25 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.06 แบ่งเป็นโครงการภายใต้แผนงานที่ 1 จำนวน 45 โครงการ แผนงานที่ 2 จำนวน 31 โครงการ และแผนงานที่ 3 จำนวน 2,291 โครงการ ทั้งนี้ กระทรวงการคลังรายงานสรุปผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับจากการกู้เงิน โดยมีผลการดำเนินโครงการในแต่ละแผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีวงเงินกู้ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนด จำนวน 30,000 ล้านบาท โดยคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้นำวงเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 2 และแผนงานที่ 3 มาใช้ในแผนงานที่ 1 เพิ่มเติม จำนวน 190,096.18 ล้านบาท ทำให้แผนงานที่ 1 มีวงเงินกู้เพิ่มขึ้นเป็น 220,096.18 ล้านบาท และหน่วยงานมีการเบิกจ่ายเงินกู้แล้ว จำนวน 201,177.55 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 91.40 ของวงเงินอนุมัติ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 จากรายงานในระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) ของกรมบัญชีกลาง ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2566) โดยมีโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 40 โครงการ จากทั้งหมด 45 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 88.89 และมีโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน จำนวน 5 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 11.11

สำหรับการใช้จ่ายเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายใต้แผนงานที่ 1 ซึ่งมีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ การจัดซื้อวัคซีนโควิด-19 จำนวน 87.66 ล้านโดส การสนับสนุนค่าบริการสาธารณสุขภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของประชาชนที่เจ็บป่วยจากโรคโควิด-19 จำนวน 135,500.30 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลให้กับผู้ติดเชื้อที่ไร้สิทธิ จำนวน 1,367 ล้านบาท การสนับสนุนค่าตอบแทนสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ประจำสถานพยาบาลและโรงพยาบาลทั่วประเทศ จำนวน 9,463.95 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยลดโอกาสในการติดเชื้อให้กับประชาชนที่ได้รับวัคซีน รวมถึงลดอาการรุนแรงของโรคหากติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ลดโอกาสในการเสียชีวิตจากการติดเชื้อให้กับประชาชนในประเทศไทย ตลอดจนประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองในการทดสอบและวิจัยวัคซีนในระยะยาว เพิ่มโอกาสในการเข้าถึง

บริการรักษาพยาบาลให้กับประชาชน นอกจากนี้ บุคลากรทางการแพทย์เกิดความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงาน และมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

แผนงานที่ 2 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีวงเงินกู้ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนด จำนวน 300,000 ล้านบาท โดยคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้นำวงเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 3 มาใช้ในแผนงานที่ 2 จำนวน 5.84 ล้านบาท และให้นำวงเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 2 ไปใช้ในแผนงานที่ 1 จำนวน 144,567.54 ล้านบาท ทำให้แผนงานที่ 2 มีวงเงินกู้ลดลงเป็น 155,438.30 ล้านบาท ซึ่งมีกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนงานหรือโครงการทั้งสิ้น จำนวน 155,435.85 ล้านบาท และหน่วยงานมีการเบิกจ่ายเงินกู้แล้ว จำนวน 153,380.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 98.68 ของวงเงินอนุมัติ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 จากรายงาน MIS ของกรมบัญชีกลาง ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2566) โดยมีโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 31 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 100

สำหรับการใช้จ่ายเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพภายใต้แผนงานที่ 2 โดยสามารถจำแนกประเภทการช่วยเหลือประกอบด้วย การช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับผู้ประกันตนในมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 รวมทั้งสิ้น 11.94 ล้านราย โดยมีนายจ้างในระบบที่ได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 160,000 ราย การช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยประชาชนผ่านมาตรการเพื่อบรรเทาค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคโดยให้ส่วนลดค่าไฟฟ้าและน้ำประปาให้กับประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า/น้ำประปา จำนวน 28.27 ล้านราย การช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยประชาชนกลุ่มอาชีพอิสระที่มีอายุเกิน 65 ปี จำนวน 11,201 ราย โดยแบ่งเป็นศิลปินที่มีอายุเกิน 65 ปี ที่ประกอบอาชีพอิสระที่ได้รับเงินช่วยเหลือ จำนวน 2,145 ราย และผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง (รถแท็กซี่) และรถจักรยานยนต์สาธารณะที่มีอายุเกิน 65 ปี ที่ได้รับเงินช่วยเหลือ จำนวน 9,056 ราย การช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยประชาชนเพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาจำนวน 30,491.67 ล้านบาท

แผนงานที่ 3 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีวงเงินกู้ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนด จำนวน 170,000 ล้านบาท โดยคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้นำวงเงินกู้ภายใต้แผนงานที่ 3 ไปใช้ในแผนงานที่ 1 และแผนงานที่ 2 จำนวน 45,534.48 ล้านบาท ทำให้แผนงานที่ 3 มีกรอบวงเงินกู้คงเหลือจำนวน 124,465.52 ล้านบาท ซึ่งมีกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนงานหรือโครงการทั้งสิ้นจำนวน 123,989.63 ล้านบาทและหน่วยงานมีการเบิกจ่ายเงินกู้แล้ว จำนวน 119,240.18 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 96.17 ของวงเงินอนุมัติ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 จากรายงาน MIS ของกรมบัญชีกลาง ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2566) โดยมีโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 2,232 โครงการ จากทั้งหมด 2,291 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 97.42 อยู่ระหว่างดำเนินงาน จำนวน 34 โครงการ คิดเป็น

ร้อยละ 1.49 และมีโครงการที่อยู่ระหว่างขอยกเลิกการดำเนินโครงการ จำนวน 25 โครงการ คิดเป็น ร้อยละ 1.09

สำหรับการใช้จ่ายเงินกู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมภายใต้แผนงานที่ 3 เป็นการดำเนินโครงการเพื่อกระตุ้นการบริโภคในประเทศ ซึ่งพบว่า นายจ้างกลุ่ม SME ได้รับเงินอุดหนุน จำนวน 240,719 ราย มีจำนวนแรงงานสัญชาติไทยได้รับการจ้างงานเพื่อรักษาระดับการจ้างงาน จำนวน 3,256,138 ราย และจำนวนแรงงานสัญชาติไทยที่ได้รับการจ้างงานใหม่ จำนวน 176,987 ราย จากผลการสำรวจ SME จำนวน 419 ราย ที่เข้าร่วมโครงการพบว่า ร้อยละ 97.60 ยังดำเนินกิจการอยู่ ซึ่งมีผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีนวัตกรรมจากวัตถุดิบ 45 ผลิตภัณฑ์ โดยสามารถสร้างรายได้แก่เกษตรกร ในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น จำนวน 477.31 ล้านบาท นอกจากนี้ การดำเนินโครงการในพื้นที่เศรษฐกิจฐานราก สามารถขยายช่องทางการสัญจรให้ง่ายต่อการเชื่อมต่อของผู้บริโภค

ทั้งนี้ การประเมินผลโครงการภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ได้ดำเนินการจ้างกิจการร่วมค้า บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด และมูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง (กลุ่มที่ปรึกษาฯ) เป็นที่ปรึกษาภายใต้โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามประเมินผลแผนงานหรือโครงการภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม ซึ่ง สบน. และกลุ่มที่ปรึกษาฯ ได้ร่วมกันประเมินผลโครงการ โดยเป็นการสุ่มประเมินโครงการที่แล้วเสร็จ ตามกำหนดระยะเวลา จำนวน 250 โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ที่ปรึกษาได้สุ่มประเมินโครงการ จำนวน 250 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 99.23 ของวงเงินภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม ซึ่งจากการติดตามและประเมินผลพบว่า ผลการประเมินในระดับภาพรวมของทุกแผนงานอยู่ในระดับเกรด A หรือดีมาก และมีผลคะแนนในภาพรวมถ่วงน้ำหนักทุกแผนงานอยู่ที่ระดับ 2.96 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน) ซึ่งสะท้อนการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 เพิ่มเติม โดยมีผลการประเมินแต่ละแผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ 1 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีผลการประเมินอยู่ในระดับเกรด A หรือดีมาก และมีผลคะแนนถ่วงน้ำหนักอยู่ที่ระดับ 2.88 คะแนน ซึ่งเป็นการประเมินผลทั้งสิ้น 45 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 100 ของวงเงินอนุมัติ ทั้งนี้ จากการติดตามและประเมินผลเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงระเบียบ/มาตรการการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการเงินกู้ฯ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวให้กับผู้ปฏิบัติงานในช่วงสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีการปรับระเบียบในกระบวนการต่าง ๆ แล้ว ควรมีการสร้างการรับรู้ภายในหน่วยงาน และสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ถึงประโยชน์ของการใช้ช่องทางเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนให้ความมั่นใจว่าการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงาน และควรมีการนำบทเรียนที่ได้จากการปรับเปลี่ยนกระบวนการต่าง ๆ มาบันทึกในการจัดทำ SOP หรือการจัดทำกระบวนการทำงานเพื่อเป็นแนวปฏิบัติ หากเกิดสถานการณ์วิกฤตหรือมีการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออื่น ๆ ในอนาคต นอกจากนี้ ควรมีการประเมินและติดตามความเสี่ยงทั้งก่อนและระหว่างการดำเนิน

โครงการ โดยเฉพาะหากเป็นโครงการที่มีการก่อสร้างอาคารหรือโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เพื่อให้มั่นใจว่าระยะเวลาที่เสนอโครงการมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานและการติดตามปัญหาเหล่านี้ จะทำให้ทราบประเด็นปัญหา ข้อจำกัด และอาจนำบทเรียนมาใช้ในการวางแผนที่ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงเหล่านี้ในอนาคต

แผนงานที่ 2 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีผลการประเมินอยู่ในระดับเกรด A หรือดีมาก และมีผลคะแนนถ่วงน้ำหนักอยู่ที่ระดับ 2.55 คะแนน ซึ่งเป็นการประเมินผลทั้งสิ้น 31 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 100 ของวงเงินอนุมัติ ทั้งนี้ จากการติดตามและประเมินผลเห็นว่า ควรออกแบบโครงการเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ และควรมีการจัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยเหลือ เยียวยากลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง ครอบคลุม และควรมีการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงไว้รองรับในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยนำบทเรียนที่ได้จากการดำเนินโครงการที่ผ่านมาเพื่อปรับปรุงและปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้ ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเหมาะสมกับระยะเวลาโครงการ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานที่ 3 แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีผลการประเมินอยู่ในระดับเกรด B หรือดี และมีผลคะแนนถ่วงน้ำหนักอยู่ที่ระดับ 2.54 คะแนน ซึ่งเป็นการประเมินผลทั้งสิ้น 174 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 96.91 ของวงเงินอนุมัติ ทั้งนี้ จากการติดตามและประเมินผลเห็นว่า ควรมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของโครงการ โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลทางการเกษตร เนื่องจากมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ เช่น สภาพอากาศ เป็นต้น สำหรับโครงการที่มีความเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกัน ควรมีการวางแผนและพัฒนาร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินโครงการและกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้สามารถพัฒนาต่อยอดและรู้ทิศทางในการดำเนินการด้วยตนเองในอนาคต อีกทั้งหน่วยงานเจ้าของโครงการควรมีการประเมินศักยภาพของพื้นที่ที่จะใช้ทำโครงการเพื่อให้สามารถพัฒนาหรือแก้ปัญหาให้ตรงจุด

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนั้นในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การสรุปบทเรียนเรื่องดังกล่าวเป็นประโยชน์สำหรับประเทศในแง่การบริหารงบประมาณขนาดใหญ่ และการบริหารสถานการณ์ภัยพิบัติในอนาคต ตลอดจนการเร่งจัดการแก้ไขปัญหาที่ยังค้างคาอยู่จากสถานการณ์โควิด-19 สำหรับแผนงานการแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคโควิด-19 เป็นแผนงานที่ใช้งบประมาณในการสนับสนุนบุคลากรทางการแพทย์ งบประมาณในการจัดหาวัคซีน รวมถึงสนับสนุนในการรักษาพยาบาล แต่กลับพบว่างบประมาณบางส่วนถูกใช้อย่างไม่เหมาะสมกับ

สถานการณ์ในขณะนั้น เช่น งบประมาณปรับปรุงสถานพยาบาลเพื่อรองรับการระบาดของโรคโควิด-19 โดยการก่อสร้างอาคารเพิ่มเติม แต่การก่อสร้างอาคารกว่าจะแล้วเสร็จนั้นก็กลับไม่ทันการณ์ หรือแม้กระทั่งการจัดซื้อจัดจ้างวัคซีนและเวชภัณฑ์ที่พบว่าล่าช้าโดยมีสาเหตุสำคัญมาจากพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ที่ไม่ได้ออกแบบไว้รองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น ไม่อนุญาตให้จัดซื้อในสินค้าที่ยังไม่มีหรือไม่อนุญาตให้ซื้อสินค้าที่ยังไม่รับรองผลกว่าจะออกเป็นระเบียบเพื่อจัดซื้อได้ก็เกิดความล่าช้าไปมาก เป็นบทเรียนสำคัญที่ต้องแก้ไขต่อไป สำหรับเบี่ยงเสี่ยงภัยโรคโควิด-19 มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้รับการเบิกจ่ายเบียดงกล่าว จึงขอให้รัฐสำรวจโดยเร่งด่วน ด้านการเยียวยารัฐต้องเร่งแก้ปัญหาเด็กหลุดออกจากระบบการศึกษานอกจากนี้ ด้านการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้งบประมาณดังกล่าวจำนวนมากแต่กลับมีเศรษฐกิจที่ถดถอยลึกและฟื้นตัวช้ากว่าประเทศเพื่อนบ้าน เป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณดังกล่าว ขาดการวางแผนภาพรวม ขาดการบูรณาการ เป็นบทเรียนสำคัญในการใช้งบประมาณขนาดใหญ่ในอนาคต จึงขอเสนอแนะไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงระเบียบจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างในสถานการณ์ฉุกเฉินมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานข้อมูลประชากรให้ครบถ้วนมากกว่านี้ เพื่อลดการตกหล่นผู้ที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ รัฐบาลต้องให้หน่วยงานของรัฐเร่งทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ตามประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เพื่อให้อนาคตข้างหน้าการใช้ข้อมูลของรัฐมีประสิทธิภาพช่วยเหลือประชาชนได้ดีกว่านี้ ทั้งนี้ การใช้งบประมาณขนาดใหญ่จำเป็นที่รัฐต้องมีการวางแผนในเชิงยุทธศาสตร์ว่าประเทศควรได้อะไรจากงบประมาณนี้ การไม่วางแผนทำให้ประเทศได้ประโยชน์ต่ำ เป็นการเสียโอกาสทางงบประมาณ ซึ่งเป็นบทเรียนสำคัญของรัฐบาล นอกจากนี้ ควรมีการวิเคราะห์ และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของโครงการในการช่วยเหลือ โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรช่วยสร้างรายได้หลักให้กับประเทศอย่างมหาศาล แต่กลับมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้จำนวนมาก เช่น ภัยธรรมชาติ ดิน น้ำ รวมถึงปัจจัยด้านการเกษตรต่าง ๆ จึงขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพัฒนาช่วยเหลือภาคการเกษตรเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณที่ผิดพลาด รวมทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน

ที่ประชุมรับทราบ

2.4 รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ 2566

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2566 รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ 2566 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้เสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรับทราบ

กระทรวงการคลังได้จัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะฯ) ที่กำหนดว่าภายใน 60 วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและการค้าประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้าประกันรวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ ซึ่งการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศในแต่ละปี คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (คณ.) มีหน้าที่จัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการกู้เงินและบริหารหนี้ของกระทรวงการคลัง รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยในปีงบประมาณ 2566 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนการบริหารหนี้สาธารณะและมีการปรับปรุงในระหว่างปีอีก 1 ครั้ง ให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินกู้ของหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีผลการกู้เงินตาม พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะฯ ประจำปีงบประมาณ 2566 ดังนี้

1. ผลการก่อหนี้ใหม่ วงเงิน 976,380.79 ล้านบาท แบ่งเป็น

1.1 การกู้เงินใหม่ของรัฐบาล วงเงิน 697,680 ล้านบาท ได้แก่ (1) เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ 2566 จำนวน 655,000 ล้านบาท และ (2) รัฐบาลกู้มาเพื่อให้รัฐวิสาหกิจกู้ต่อ (การรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) และการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.)) จำนวน 42,680 ล้านบาท

1.2 การกู้เงินใหม่ของรัฐวิสาหกิจ จำนวน 170,367.79 ล้านบาท โดยเป็นการกู้เงินเพื่อลงทุนตามภารกิจของหน่วยงาน วงเงิน 51,168 ล้านบาท และกู้เงินเพื่อดำเนินโครงการหรือเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการทั่วไป วงเงิน 119,199.79 ล้านบาท

1.3 การกู้เงินใหม่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ จำนวน 108,333 ล้านบาท โดยเป็นการกู้เงินเพื่อดำเนินโครงการหรือเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการทั่วไปทั้งจำนวน

2. ผลการบริหารหนี้เดิม วงเงิน 1,557,092.49 ล้านบาท แบ่งเป็น

2.1 การบริหารหนี้เดิมของรัฐบาล วงเงิน 1,434,130.85 ล้านบาท

2.2 การบริหารหนี้เดิมของรัฐวิสาหกิจ วงเงิน 122,961.64 ล้านบาท

ทั้งนี้ การบริหารหนี้เดิมมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารความเสี่ยงและปรับโครงสร้างหนี้ที่จะครบกำหนดของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจในอนาคต การบริหารต้นทุนการกู้เงินของรัฐบาลให้สอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. ผลการชำระหนี้ จำนวน 452,357.30 ล้านบาท แบ่งเป็น

3.1 การชำระหนี้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 306,354.75 ล้านบาท

3.2 การชำระหนี้จากแหล่งเงินอื่น ๆ จำนวน 146,002.55 ล้านบาท

สำหรับระดับหนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2566 มีจำนวน 11,131,634.20 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2565 จำนวน 757,696.61 ล้านบาท โดยหนี้ที่เพิ่มขึ้นมาจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาล และรัฐบาลกู้เงินเพื่อให้กู้ต่อเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การกู้เงินของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐส่วนใหญ่เป็นการกู้เงินเพื่อใช้จ่ายลงทุนในโครงการโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการทั่วไป โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เศรษฐกิจขยายตัวและเติบโตได้ตามศักยภาพในระยะยาว โดยระดับหนี้สาธารณะของประเทศยังคงอยู่ภายใต้กรอบการบริหารหนี้สาธารณะที่คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐกำหนด คือไม่เกินร้อยละ 70 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 ลงวันที่ 22 กันยายน 2564 ณ สิ้นปีงบประมาณ 2566 อยู่ที่ร้อยละ 62.14 (ข้อมูล GDP จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2566)

นอกจากนี้ กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการพัฒนาและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จของรัฐวิสาหกิจตามหลักเกณฑ์การประเมินผลโครงการในด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผลกระทบ และความยั่งยืนของโครงการ แบ่งเป็น 1) โครงการพัฒนา จำนวน 8 โครงการ และ 2) โครงการ จำนวน 5 โครงการ และ 1 แผนงาน รวมเป็น 14 โครงการ และ 1 แผนงาน โดยผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการพบว่า โครงการส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามเป้าหมาย ได้แก่ (1) ระดับ A (พึงพอใจมากที่สุด) จำนวน 5 โครงการ และ 1 แผนงาน (2) ระดับ B (พึงพอใจมาก) จำนวน 9 โครงการ โดยแบ่งตามรัฐวิสาหกิจได้ ดังนี้

1. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) จำนวน 5 โครงการ มีผลการประเมินระดับ A จำนวน 3 โครงการ และระดับ B จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

1.1 โครงการติดตั้งระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ ระยะที่ 2 กรอบวงเงินลงทุนรวม 8,427 ล้านบาท มีผลการประเมินระดับ A เบิกจ่ายทั้งสิ้น 8,169.61 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 6,320 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กฟภ. 1,849.61 ล้านบาท

1.2 โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล กรอบวงเงินลงทุนรวม 1,215 ล้านบาท มีผลการประเมินระดับ A เบิกจ่ายทั้งสิ้น 1,189.98 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 690.05 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กฟภ. 499.93 ล้านบาท

1.3 โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ 6 ส่วนที่ 1 กรอบวงเงินลงทุนรวม 9,165 ล้านบาท มีผลการประเมินระดับ B เบิกจ่ายทั้งสิ้น 10,290.13 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 3,755.30 ล้านบาท เงินกู้ต่างประเทศ 2,959.35 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กฟภ. 3,575.30 ล้านบาท

1.4 โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ 6 ส่วนที่ 2 กรอบวงเงินลงทุนรวม 2,835 ล้านบาท มีผลการประเมินระดับ B เบิกจ่ายทั้งสิ้น 2,805.22 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 2,121.75 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กฟภ. 679.35 ล้านบาท

1.5 โครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้า ระยะที่ 7 ส่วนที่ 1 กรอบวงเงินลงทุนรวม 2,946.88 ล้านบาท มีผลการประเมินระดับ A เบิกจ่ายทั้งสิ้น 2,821.64 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 2,142.29 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กฟภ. 679.35 ล้านบาท

2. การประชาสัมพันธ์ (กปภ.) จำนวน 2 โครงการ มีผลการประเมินระดับ B ทั้งหมด ได้แก่

2.1 โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยาย กปภ. สาขาอุบลราชธานี กรอบวงเงินลงทุนรวม 673.50 ล้านบาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เบิกจ่ายทั้งสิ้น 648.65 ล้านบาท โดยเป็นเงินกู้ในประเทศทั้งสิ้นจำนวน

2.2 โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยาย กปภ. สาขามหาสารคาม - (กันทรวิชัย) - (บรบือ) กรอบวงเงินลงทุนรวม 979.10 ล้านบาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เบิกจ่ายทั้งสิ้น 936.81 ล้านบาท โดยเป็นเงินกู้ในประเทศทั้งสิ้นจำนวน

3. การเคหะแห่งชาติ (กคช.) จำนวน 1 โครงการ มีผลการประเมินระดับ A ได้แก่ โครงการอาคารพักอาศัยแปลง G ตามแผนแม่บทโครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง (พ.ศ. 2559 - 2567) กรอบวงเงินลงทุน 460.53 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 405.28 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 393.73 ล้านบาท และเงินรายได้ของ กคช. 11.55 ล้านบาท

4. บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.) จำนวน 1 โครงการ มีผลการประเมินระดับ A ได้แก่ โครงการพัฒนโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการการเดินอากาศ กรอบวงเงินลงทุนรวม 4,460.31 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 3,595.12 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 1 ล้านบาท และเงินรายได้ของ บวท. 3,594.12 ล้านบาท

5. องค์การคลังสินค้า (อคส.) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) กรมส่งเสริมการเกษตร กรมการค้าภายใน และกรมการค้าต่างประเทศ ดำเนินโครงการเฉพาะกิจในสาขาการเกษตร จำนวน 5 โครงการ มีผลการประเมินระดับ B ทั้งหมด ได้แก่

5.1 โครงการแทรกแซงตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี 2551/52 กรอบวงเงินลงทุนรวม 15,756.41 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 11,346.13 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 8,379.53 ล้านบาท และเงินงบประมาณ 2,966.60 ล้านบาท

5.2 โครงการแทรกแซงตลาดรับซื้อข้าวเปลือก ปี 2552/53 กรอบวงเงินลงทุนรวม 20,860 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 2,423.25 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 1,912.64 ล้านบาท และเงินงบประมาณ 510.61 ล้านบาท

5.3 โครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2554/55 กรอบวงเงินลงทุนรวม 32,096.28 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 29,360 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศ 27,836 ล้านบาท และเงินงบประมาณ 1,524.82 ล้านบาท

5.4 โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2554/55 กรอบวงเงินลงทุนรวม 384,707.65 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 138,406.08 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศและเงินทุน ธ.ก.ส. 118,656 ล้านบาท และเงินงบประมาณสำหรับวงเงินจ่ายขาด 19,750.08 ล้านบาท

5.5 โครงการรับจำนำข้าวเปลือก ปีการผลิต 2555/56 กรอบวงเงินลงทุนรวม 616,696.97 ล้านบาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น 419,141.45 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกู้ในประเทศและเงินทุน ธ.ก.ส. 352,278 ล้านบาท และเงินงบประมาณสำหรับวงเงินจ่ายขาด 66,863.45 ล้านบาท

6. แผนงานหรือโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มเติม พ.ศ. 2564 จำนวน 250 โครงการ วงเงิน 495,690.76 ล้านบาท ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้ 12 กระทรวง มีผลการประเมินเบื้องต้นในภาพรวมระดับ A (2.69 คะแนน จากคะแนน 3 คะแนน)

โดยกระทรวงการคลังจะนำผลสัมฤทธิ์ของโครงการดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงโครงการที่จะดำเนินการในอนาคตต่อไป

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ประเทศไทยมีหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี 2562 มีหนี้สาธารณะอยู่ที่ ร้อยละ 41 ของ GDP เนื่องจากเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้มีการกู้เงินมาเพื่อช่วยเหลือประชาชนและฟื้นฟูเศรษฐกิจ ได้มีการขยายเพดานหนี้สาธารณะ จากร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 70 ของ GDP ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีหนี้สาธารณะอยู่ที่ 11 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 62 ของ GDP ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้เงินในการพัฒนาประเทศและลงทุนในการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิด

การลงทุน ให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หากแต่การตัดสินใจของรัฐบาลต้องมีความรอบคอบเพราะการก่อกวนนี้สาธารณะหรือกู้เงินมาเพื่อทำโครงการต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบอย่างมากต่อประเทศ รัฐบาลต้องคำนึงถึงการบริหารหนี้สาธารณะให้มีพื้นที่ทางการคลังเพื่อรองรับความจำเป็นในอนาคต การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินต้องดูหนี้สาธารณะที่บ่งชี้ว่ารัฐมีเงินกู้ต้องจ่ายคืนเท่าไร ชำระเงินได้หรือไม่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อประเทศและต่อรัฐบาล สำหรับรายงานดังกล่าว ควรมีการประเมินที่ตรงไปตรงมามากกว่านี้ เช่น โครงการรับจำนำข้าว เนื่องจากข้อเท็จจริงเกิดผลกระทบหลายประการ และมีการทุจริตเกิดขึ้น เป็นต้น ควรมีการแจกแจงการก่อกวนของรัฐวิสาหกิจให้ชัดเจนกว่านี้เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของรัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ รายงานยังขาดสาระสำคัญคืออัตราดอกเบี้ยของการออกตราสารหนี้ใหม่ และควรจะมีการเพิ่มเติมการวิเคราะห์ การให้ความเห็น ข้อเสนอแนะแผนการบริหารหนี้สาธารณะต่อรัฐบาลเพื่อให้พิจารณาดำเนินการต่อไป รัฐต้องวางแผนการใช้จ่ายเงินและการกู้เงินอย่างรอบคอบ รวมทั้งควรคำนึงถึงภาระการคลังของประเทศ และลงทุนในโครงการที่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการช่วยเหลือเยียวยา การพัฒนาคนและการพัฒนาเทคโนโลยี ขอให้มีการพิจารณาทบทวนในโครงการจ่ายเงินดิจิทัลตามที่หลายภาคส่วนให้การแนะนำเพราะงบประมาณดังกล่าวจะสามารถพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ ได้อีกมาก รัฐต้องมีแผนหนี้สาธารณะอย่างครอบคลุมที่สามารถควบคุมหนี้สาธารณะอย่างแท้จริง รัฐจะต้องเร่งเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของภาครัฐ พร้อมกับลดอุปสรรค เพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้กับประชาชน

ที่ประชุมรับทราบ

(3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ไม่มี)

เรื่องด่วน

1. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 พ.ศ. .... โดยมี คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แถลงหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 พ.ศ. .... ดังนี้

หลักการ

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมการใช้เช็คในการทำธุรกรรม โดยกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ซึ่งไม่สามารถชำระ

เงินตามเช็คได้ อันเป็นการนำโทษทางอาญามาใช้บังคับกับการผิดนัดทางแพ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง และยังไม่สอดคล้องกับข้อ 11 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ที่กำหนดให้บุคคลจะถูกจำคุกเพียงเพราะเหตุว่าไม่สามารถปฏิบัติตามการชำระหนี้ตามสัญญาไม่ได้ จึงสมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดให้มีผลใช้บังคับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป รวมทั้งกำหนดให้ผู้ต้องโทษ หรือผู้อยู่ระหว่างคุมประพฤติ หรือผู้พักโทษอันเนื่องมาจากการกระทำผิดว่าด้วยการใช้เช็คได้รับการปล่อยตัวโดยเร็ว เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับและกำหนด บทเฉพาะกาลรองรับในกฎหมาย

เหตุผล

1. เพื่อให้กฎหมายมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักสากล
2. เพื่อแก้ปัญหาผู้ออกเช็คที่ต้องรับผิดทางอาญาแม้ไม่มีเจตนาทุจริต
3. เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเลือกดำเนินคดีอาญาเพื่อบีบบังคับให้ผู้ออกเช็คชำระหนี้ทางแพ่งเนื่องจากมีความรวดเร็วและไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล ทำให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีอาญาในเรื่องที่เป็นเรื่องแพ่งโดยแท้
4. เพื่อแก้ปัญหาการใช้กฎหมายที่ซ้ำซ้อน หากเป็นกรณีที่ออกเช็คโดยเจตนาทุจริต สามารถฟ้องร้องคดีอาญาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาได้ คือความผิดฐานฉ้อโกง และหากเป็นการบังคับให้ชำระหนี้ตามเช็คสามารถใช้สิทธิฟ้องต่อศาลทางแพ่งได้
5. ปัจจุบันระบบชำระเงินของประเทศไทยได้มีการพัฒนาเครื่องมือที่หลากหลายสำหรับการทำธุรกรรมที่มีมูลค่าสูง อาทิ บัตรเครดิต บัตรเดบิต หรือระบบโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลให้เช็คไม่ใช่เป็นช่องทางการทำธุรกรรมสำหรับการชำระมูลค่าสูงเหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา ยกตัวอย่าง ในรอบ 7 เดือน ปัจจุบันมีสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์ประมาณ 28,000 ล้านสัญญา จะมีเกี่ยวกับเช็คประมาณ 60 ล้านสัญญา หรือประมาณร้อยละ 0.20 ของระบบการชำระเงิน
6. กฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับกรณีกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้ว อาทิ รองรับสิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และลูกหนี้ที่ได้ตกลงผ่อนชำระตามเช็ค รองรับอำนาจศาลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีให้พิจารณาคดีพิพากษาในส่วนของแพ่งต่อไป หลังจากมีการส่งจ่ายคดีในส่วนคดีอาญาออกไปแล้ว เร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปล่อยตัวผู้ต้องโทษจำคุกในความผิดตามกฎหมายนี้ และอยู่ระหว่างคุมประพฤติและพักโทษโดยเร็ว และวิธีการคำนวณโทษจำคุกในกรณีผู้ต้องโทษจำคุกตามกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น
7. กฎหมายฉบับนี้ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้ที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกต และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ มีโทษปรับไม่เกิน 60,000 บาท และจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่โทษอาญาควรจะใช้สำหรับความผิดร้ายแรงเท่านั้น และไม่เป็นไปตามมกฏกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่กำหนดว่า บุคคลจะจำคุกเพียงเพราะไม่จ่ายหนี้ไม่ได้ ซึ่งที่มาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เกิดจากการเริ่มต้นในอดีตมีการใช้เช็คซึ่งเป็นเพียงกระดาษเปล่า ไม่มีความน่าเชื่อถือเท่าเงินสด คนส่วนมากไม่ยอมรับ ส่งผลให้ต้องมีการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงหากเช็คค้าง ซึ่งเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือ แต่การสร้างความน่าเชื่อถือครั้งนั้นคือการนำเอาเสรีภาพของคนออกเช็คเป็นประกัน ทำให้มีการใช้เช็คอย่างแพร่หลาย แต่ปัจจุบันอาจไม่จำเป็นต้องใช้แบบอดีตแล้ว ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบเหมือนกับใช้บัตรเครดิต โดยมีการใช้คืนเมื่อถึงกำหนด หากไม่ชำระหนี้ตามกำหนดก็เป็นการฟ้องคดีแพ่ง เช็คค้างคล้ายกับความผิดนัดชำระหนี้ เพราะฉะนั้นจึงควรเป็นคดีแพ่งมากกว่าคดีอาญา ด้วยเหตุนี้ ความเชื่อมั่นในการใช้เช็คจึงควรประเมินจากธุรกิจและหน้าที่การงานของผู้ออกเช็ค ไม่ควรต้องมีคดีอาญาพ่วงท้าย หากพิสูจน์ได้ว่าการออกเช็คนั้นมีเจตนาฉ้อโกงก็สามารถฟ้องคดีอาญาได้อยู่แล้ว บางกรณีหลายคนไม่สามารถชำระหนี้ตามเช็คได้ อาทิ ช่วงสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งทุกภาคส่วนได้รับผลกระทบแต่กลับถูกดำเนินคดีอาญา อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากสถิติแล้วมีการใช้จ่ายในการดำเนินคดีค่อนข้างสูง จึงขอเสนอให้พระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีมีผลบังคับใช้ 180 วัน หลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา และธนาคารแห่งประเทศไทยควรออกกฎเกณฑ์กำหนดให้กับธนาคารพาณิชย์ ให้เข้มงวดในการอนุมัติการใช้เช็ค เช่น การตรวจสอบเครดิตบูโร เป็นต้น ตลอดจนขอให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้น หามาตรการรองรับการขายเช็คที่จะมีอัตราใช้ลดน้อยลงอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ได้มีสมาชิกฯ เสนอให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนว่า ควรยกเลิกทั้งฉบับหรือควรแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากมีทั้งผู้ที่เดือดร้อนจากการที่เจ้าหนี้เงินกู้มาบังคับคดีอาญา ชูเช็คลูกหนี้และ มีผู้ประกอบการที่มีลูกค้านำเช็คมาวางค้ำประกันเพื่อซื้อสินค้า โดยเสนอให้คงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับความผิดทางอาญาเฉพาะผู้ที่ออกเช็คโดยมีเจตนาทุจริต เพราะการที่จะต้องนำความผิดเกี่ยวกับการออกเช็คโดยทุจริตมาปรับกับบทบัญญัติความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ถือเป็นเรื่องยากในการพิสูจน์ความผิดและอาจส่งผลให้ผู้ที่มีเจตนาทุจริตในการออกเช็คหลุดพ้นจากความผิดไปได้ และหากจะให้ไปดำเนินการทางแพ่งกับผู้ออกเช็คโดยทุจริตเพียงเท่านั้นก็อาจส่งผลให้เจ้าหนี้ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ เนื่องจากลูกหนี้อาจมีการโยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินไปหมดแล้ว ตั้งแต่ก่อนที่เช็คจะออก ส่งผลให้เจ้าหนี้ได้รับความเสียหายจากการไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ จึงเห็นควรให้มีการคงโทษทางอาญาไว้เฉพาะการออกเช็คโดยทุจริตเพื่อให้เจ้าหนี้สามารถบังคับชำระหนี้กับลูกหนี้ที่ออกเช็คโดยทุจริตด้วยการดำเนินคดีทางอาญาได้ โดยให้คงบทบัญญัติในมาตรา 4 อนุมาตรา

1 และอนุมาตรา 5 และให้มีการยกเลิกบทบัญญัติในมาตรา 4 อนุมาตรา 2 อนุมาตรา 3 และอนุมาตรา 4 เนื่องจากในขณะที่ออกเช็คนั้นผู้ส่งจ่ายอาจไม่ได้มีเจตนาทุจริตแต่อาจมีความจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้นในภายหลังจนส่งผลให้มีเงินในบัญชีเหลือไม่เพียงพอเมื่อเช็คถึงกำหนดชำระ หากบุคคลกลุ่มนี้ต้องได้รับโทษทางอาญาอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และจากที่มีข้อกังวลจากหลายฝ่ายว่า หากกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการใช้เช็คมีบทลงโทษทางอาญาอาจทำให้คดีอาญามีมากจนล้นศาล หรือภาครัฐอาจมีต้นทุนที่ต้องใช้ในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับเช็คเป็นจำนวนมากกว่ามูลค่าเช็คที่เด็งนั้น และควรมีคณะกรรมการกำหนดมาตรการทางการแพ่งเกี่ยวกับความผิดในการใช้เช็คเข้ามาช่วยเสริม เพื่อให้การฟ้องร้องคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับการใช้เช็คลดน้อยลง

หลังจากที่ **พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม** ได้แถลงสรุปหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 พ.ศ. .... เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 พ.ศ. .... ด้วยคะแนน 418 เสียง จำนวนคณะกรรมการ 25 คน กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ 15 วัน

2. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันอีก 1 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งนายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอตามระเบียบวาระเรื่องที่ 6 เรื่องที่เสนอใหม่ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4 โดยร่างดังกล่าวได้บรรจุอยู่ในระเบียบวาระเพิ่มเติมในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพรุ่งนี้แล้ว ซึ่งประธานฯ เห็นว่าควรนำมาพิจารณาพร้อมกันได้ แต่เนื่องจากข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 28 กำหนดให้ที่ประชุมต้องพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น ประธานฯ จึงขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมาพิจารณาพร้อมกันและลงมติในวาระที่ 1 ทั้ง 2 ฉบับรวมกัน ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 117 วรรคสาม ซึ่งสมาชิกฯ เห็นชอบ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รองนายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังนี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ท.) และสำนักงานป.ป.ท. ขึ้น เพื่อให้มีส่วนราชการในฝ่ายบริหารรับผิดชอบนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตโดยตรงทำให้รัฐบาลสามารถกำกับและผลักดันนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะนั้นมีภารกิจในความรับผิดชอบจำนวนมาก ซึ่งที่ผ่านมาได้ถูกแก้ไข ปรับปรุงจำนวน 2 ครั้ง คือ แก้ไขครั้งแรกเมื่อปี 2559 เพื่อปรับปรุงกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และการดำเนินการที่ล่าช้าและก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และรูปแบบ การทุจริตที่ซับซ้อนขึ้น ต่อมาได้แก้ไขครั้งที่ 2 ในปี 2561 เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจ หน้าที่รองรับภารกิจของรัฐในการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจาก การทุจริตและประเพณีมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วม ในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 โดยมีจำนวน 22 มาตรา เป็นการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการประเพณีมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกมิติ โดยให้ เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ท. สามารถดำเนินการเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎระเบียบ รวมถึงหัวหน้าหน่วยงาน ที่ไม่ควบคุมการปฏิบัติดำเนินการตามกฎหมายอันเป็นการควบคุมความประพฤติของเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุทุจริต รวมถึงเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามมาตรการของ ฝ่ายบริหารไปในคราวเดียวกัน และเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือต่อภาครัฐ การปฏิบัติราชการ ของข้าราชการเพราะมีหน่วยงานและฝ่ายบริหารเข้ามาให้ความสำคัญ คอยกำกับดูแลมากกว่าที่เคย ผ่านมาที่ให้เพียงหัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าว โดยแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 ในประเด็น สำคัญ ดังนี้

1. แก้ไขนิยามคำว่าประเพณีมิชอบ โดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจ ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกเรื่องที่ไม่ใช่คดีทุจริตเช่นเดิมที่ประเพณีมิชอบคือ ความผิดเกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินเท่านั้น แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขให้ประเพณีมิชอบ ครอบคลุมความผิดวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกเรื่อง
2. เพิ่มอำนาจหน้าที่ไต่สวนประเพณีมิชอบโดยมีอำนาจและหน้าที่ คือ 1) รับเรื่อง 2) ไต่สวน 3) ชี้มูลความผิด 4) มอบหมาย และ 5) กำกับดูแล

3. ปรับปรุงกฎหมายในการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการสอบสวนไล่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 เช่น การเพิ่มอำนาจขอศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด การเพิ่มสิทธิการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาให้สามารถทำได้จนกว่าจะมีมติชี้มูลความผิด การให้สิทธิในการขอทบทวนมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีมีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญ

4. เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอันเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อสกัดกั้นปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของไทย ตรวจสอบและลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำมิชอบได้อย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อสถานการณ์ อันจะส่งผลต่อการยกระดับค่าคะแนน CPI ของไทยที่ปัจจุบันได้คะแนน 36 คะแนน จัดอยู่ในลำดับที่ 101 ของโลก ให้มีลำดับที่ดีขึ้นโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แก้ไขให้เกิดความรวดเร็ว ลดขั้นตอนกระบวนการให้น้อยลง นั่นคือ ป.ป.ท. สามารถเริ่มตรวจสอบได้โดยไม่ต้องรอการมอบหมายจาก ป.ป.ช. และเริ่มไล่สวนได้ตามกฎหมายโดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไล่สวน สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่ให้การมีคณะกรรมการ

2) กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 2 ปี และขยายได้ไม่เกิน 3 ปี ทำให้การทำงานสำเร็จเร็วขึ้นภายในกรอบเวลา นำมาซึ่งการลงโทษผู้กระทำผิดที่รวดเร็ว ทันท่วงที

3) กำหนดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น

4) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูลความผิดผู้ร่วมกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติมิชอบได้ทั้งหมด

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล
แถลงหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ว่า ปัจจุบันประชาชนทุกคนทราบดีว่าการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยเป็นภัยที่บ่อนทำลายการพัฒนาประเทศชาติ และยังเป็นภัยร้ายที่คอยกดขี่ประชาชนให้ต้องยอมอุกฤษฏ์กฎหมายล่าหลังที่ให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจได้ตามอำเภอใจกลายเป็นเครื่องมือในการรังแกเรียกรับผลประโยชน์จากประชาชน จนทุกวันนี้บ้านเมืองเต็มไปด้วยผู้มีอิทธิพล มาเฟียข้ามชาติที่นำเงินสกปรกมาติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐ และมีเจ้าหน้าที่รัฐบางกลุ่มที่นำเงินเหล่านี้มาซื้อตำแหน่งและคอยอำนวยความสะดวกธุรกิจสีเทาให้กลุ่มคนเหล่านี้ ทั้งยาเสพติด การค้ำมนุษย์ การค้าประเวณีเด็ก แรงงานข้ามชาติ แก๊งคอลเซ็นเตอร์ การลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี หมูเถื่อน วัวเถื่อน น้ำมันเถื่อน บ่อนการพนัน การพนันออนไลน์ แม้กระทั่งแก๊งขมทาน โดยในแต่ละปีมูลค่าการทุจริตคอร์รัปชันมีมูลค่าที่ถูกประเมินไว้สูงถึง 300,000 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) มาจากการโกงแผ่นดินคือการเรียกรับเงินทองจากการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ การฮั้วประมูล การขยายสัญญาสัมปทานให้เอกชนอย่างไม่เป็นธรรม การรับซื้อไฟฟ้าจากนายทุนโรงไฟฟ้าอย่างเกินจำเป็น และ 2) มาจากการรีดไถเก็บส่วย

ไม่ว่าจะเป็น ส่วยธรรมาภิบาล การซื้อขายตำแหน่ง การรีดไถประชาชนที่มาติดต่อราชการ การเรียกรับสินบนในการขอใบอนุญาตต่าง ๆ การก่อสร้างบ้าน ต่อเติมอาคาร สถานบันเทิง โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่ตราไว้เพื่อให้ฝ่ายบริหารมีหน้าที่และมีความใส่ใจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤตินิยมของเจ้าหน้าที่รัฐ แต่พบว่าคำว่าประพฤตินิยมในกฎหมายฉบับปัจจุบันกลับถูกนิยามให้ครอบคลุมเพียงการใช้อำนาจตำแหน่งหน้าที่ในการเก็บรักษา หรือใช้เงิน หรือทรัพย์สินของแผ่นดินเท่านั้น จึงเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ตนและพรรคก้าวไกลร่วมกันเสนอร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้การประพฤตินิยมครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ว่าจะเป็นการกดขี่ข่มเหงประชาชน กรณีครูลวนลามนักเรียน ผู้บังคับบัญชาลวนลามผู้ใต้บังคับบัญชา การใช้งานผู้ใต้บังคับบัญชา เบียดบังเวลา หรือนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้งานส่วนตัว หรือประกอบกิจการส่วนตัว ย่อมตกอยู่ในอำนาจการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพื่อให้การดำเนินการของ ป.ป.ท. มีประสิทธิภาพ มีกำหนดการแล้วเสร็จที่ชัดเจน จึงกำหนดให้ ป.ป.ท. ต้องเริ่มไต่สวนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง หรือความปรากฏต่อ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่อง และหากต้องการขยายเวลารวมเวลาแล้วต้องไม่เกิน 3 ปี กรณีที่ต้องการไต่สวนหรือขอเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศก็ขยายเวลาออกไปอีกได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 4 ปี เพื่อให้ความรวดเร็วในกระบวนการยุติธรรมกลายเป็นความยุติธรรมให้ได้ และเนื่องจากการทุจริตเป็นความผิดที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากความผิดประเภทอื่นเพราะไม่ใช่เรื่องที่จะค้นหาพยานหลักฐานได้ง่าย โดยส่วนใหญ่พยานหลักฐานมักอยู่กับตัวผู้กระทำผิดและผู้กระทำผิดมักจะชำนาญในเรื่องดังกล่าวดีที่สุดและหลักฐานการประพฤตินิยมมักจะปรากฏเมื่อเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวได้พ้นจากอำนาจหน้าที่ไปแล้วยาวนานสักระยะหนึ่ง ดังนั้น จึงได้กำหนดให้ ป.ป.ท. จะปฏิเสธการรับเรื่องเอาไว้ไม่ได้แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่รัฐไปนานเพียงใดก็ตาม

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอนั้นในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา 30 ถือว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ และจะเป็นการขีดเส้นป้องกันผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงเข้ามาบีบบังคับหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงให้ราชการเกิดความเสียหาย สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถส่งคำชี้แจงตามพยานหลักฐาน ให้ ป.ป.ท. ได้พิจารณา ก่อนที่จะมีมติชี้มูลความผิด การไต่สวนโดยความยุติธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ กรอบระยะเวลาไต่สวนที่กำหนด ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ เนื่องจากระบบข้าราชการในกระทรวง แต่ละหน่วยงานต่างมีหน่วยเกณฑ์และระยะเวลาในการพิจารณาข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานไม่เท่ากัน การพิจารณามีความแตกต่างกัน พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเงื่อนไขจำกัดเวลา

ในการส่งคำชี้แจงต่อพยานหลักฐาน แม้จะล่วงเลยมาเป็นเวลานานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสามารถนำคำชี้แจงและพยานหลักฐานนั้นมาประกอบในการพิจารณาก่อนที่จะมีมติชี้มูลความผิด เป็นประโยชน์อย่างมากต่อรูปคดี ช่วยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เอกสารหลักฐานและข้อเท็จจริง ชัดเจนถูกต้องมากยิ่งขึ้นและยังสร้างความยุติธรรมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ นอกจากจะอำนวยความสะดวกและสร้างความเป็นระบบในการไต่สวน สอบสวน และพิจารณาคดีของระบบข้าราชการไทยได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งส่งผลต่อความน่าเชื่อถือกับการลงทุนของนักลงทุน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญในระบบเศรษฐกิจของสังคมด้านการพัฒนาของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และทำให้การประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าดำเนินการไปอย่างสะดวก ลดต้นทุนในการผลิตเนื่องจากประชาชนและผู้ประกอบการไม่ต้องจ่ายเงินใต้โต๊ะ ไม่ต้องติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ และยังส่งผลต่อราคาสินค้าจะไม่สูงเกินความเป็นจริง นอกจากนี้ ยังมีผลต่อสังคมไทยเพราะพระราชบัญญัตินี้จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอันเกิดจากทุจริตในภาครัฐ อีกทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่รัฐเกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษที่มีความรุนแรงทำให้ระบบการปฏิบัติหน้าที่มีความเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนได้การคุ้มครองจากรัฐโดยสามารถร้องเรียนในการทุจริตประพฤติมิชอบ เพื่อให้รัฐดำเนินการตรวจสอบลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดได้อย่างจริงจังและรวดเร็ว อีกด้วย

หลังจากที่ นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รองนายกรัฐมนตรี และนายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ได้แถลงหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนน 414 เสียง จำนวน คณะกรรมาธิการ 25 คน กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ 15 วัน โดยใช้ร่างของรัฐบาลเป็นร่างหลัก

(5) เรื่องที่ค้างพิจารณา

5.1 ร่างพระราชบัญญัติสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี่ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,888 คน เป็นผู้เสนอ) (พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 2 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม 2566 เพื่อให้ที่ประชุมลงมติ)

นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจาก คณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ของนายศักดิ์ดา แสนมี่ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,888 คน เป็นผู้เสนอว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ

ดังกล่าวเป็นร่างที่มีหลักการเป็นการให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย และเพื่อให้มีกลไกส่งเสริม มีการประสานงาน และมีการแก้ไขปัญหาชนเผ่าพื้นเมืองได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน และสนองต่อวิถีทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยหลักการดังกล่าวได้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. .... ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมกำลังเตรียมเสนอร่าง นอกจากนั้น ยังมีร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. ของนายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. ของ นายสุริยันต์ ทองหนูเอียด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 14,954 คน เป็นผู้เสนอ ซึ่งมีหลักการทำนองเดียวกัน โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเงินซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างนายกรัฐมนตรียุติพิจารณาให้คำรับรอง ดังนั้น เพื่อเป็นความรอบคอบในการพิจารณาและศึกษาร่างกฎหมายทุกฉบับให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนของคนทุกกลุ่ม จึงขอรับร่างพระราชบัญญัติสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ของนายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,888 คน เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณา ลงมติในวาระ 1 ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 118 โดยคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาภายใน 60 วัน ซึ่งสมาชิกฯ เห็นชอบ

จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 17.00 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 17.00 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร